Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 4	15. Februar 1916	65. Aargang

„Tidender til Trøst og Glæde".*)

„Fredsbudskabet" kommer til os i Julen i det Herrens Aar 1915 samtidig med, at vi hører Ekkoet af Krigslarmen fra de fjerne østlige Lande og hører Ekkoet gjenlyde fra nærmere Steder paa denne vestlige Halvkugle. Ordene fra Englenes Julehilsen, der slutter med: „i Mennesker Velbehag", lyder forunderligt sammen med Kanonernes Torden, Sprængningen af Bomber og Skrigene af de Saarede og Døende, Krigshylene fra opirrede Fjender, Graaden og Sukkene fra Enker og faderløse Børn, Forbandelserne, udraabte af „Medkristne", der staar som Fjender, og Synet af brændende Hjem og ruinerede Byer. Kan der være et værre Helvede end det, den nuværende Krig foraarsager paa Jorden, et Helvede foranstaltet af Folk, som foregiver at følge „Fredsfyrsten". Men ligesom Mørket er størst lige før Morgengryet, og Stille følger Storm, saaledes ser vi frem i Haab om, at det længe forudsagte Tusindaarsrige snart maa komme med alle de Glæder og ublandede Fredsvelsignelser, som det skal bringe os.

Julen er som en aarlig Velsignelse til os i den Række af Velsignelser, vi modtager som Opfyldelse af guddommelige Løfter. En Retfærds-Regjering vil blive indført og udøve Magt paa Jorden, og der skal blive Fred paa den ganske Jord. Lad os derfor alle højtideligholde Julen i den rette Aand. Medens vi sympatiserer med dem, som lider, behøver vi ikke at se bort fra de tilstedeværende Velsignelser eller undlade at glæde os ved de gode Gaver indenfor vor Rækkevidde, som et

*) Dette indholdsrige og trøstende Julebrev fra Kirkens øverste Præsidentskab til de Hellige i alle Lande er ikke naaet os saa betids, at det kunde blive optaget før i dette Nr. af „Stjernen". Red.

naadigt Forsyn har givet os paa Grund af vor flittige Virksomhed. Zion er i Sandhed velsignet. Landmændenes og Frugttrædyrkernes Arbejde er bleven belønnet med en rig Høst, ikke alene i disse vestlige Egne, men i al Almindelighed over hele Landet. Sukker-Industrien er bleven støttet her paa en saadan Maade, at Sukkerproduktionen staar i forreste Række af Utahs Produktfrembringelser. Landmanden, som dyrker Sukkerroer, bliver derved gavnet saa vel som Fabrikanten, og de, som indskyder Midler i disse forskjellige Forretninger, modtager passende Renter af deres Penge; hele Samfundet bliver rigere, og der er Fremskridt allevegne, idet enhver Forretningsgren bliver gavnet derved; saaledes bliver der rigeligt for alle, og Fattigdom bliver dreven tilvægs. Befolkningens Helbred er i al Almindelighed god. Utahs Dødsprocent er lille i Sammenligning med Dødelighedsprocenten i andre Stater, medens Statens Fødselsprocent er højere. Der er sket nogle Ulykker i det forløbne Aar, foraarsaget ved Oversvømmelser fra Damme og indbæmmede Vandreservoirer, som Vandet brød igjennem, men Tabene har kun været smaa, og ved de forenede Bestræbelser af Private og Kirken er de Skadelidte blevne hjulpne, saa at de kan virke paany og atter gjøre Fremgang. Flygtninge fra de mexikanske Kolonier, der er opgivne paa Grund af Krigene i dette ulykkelige Land, skaber sig nu Hjem i Utah og nærliggende Egne og forvinder hurtigt de Ejendomstab, som de har lidt, og Følgerne af de udstaaede Strabadser og Lidelser. Mange af de Missionærer, som virkede i de Lande, der nu er indviklede i Krig, er uskadte komne tilbage til deres Hjem i Bjergene, og flere af dem virker nu i de Forenede Stater, indtil den sædvanlige Tid, hvori Missionærerne er borte fra Hjemmet, er udløben. Alle kommer hjem, frydende sig ved Guds beskyttende Forsyn og ved deres mærkværdige Befrielse og Beskyttelse mod Vold og Fare.

Missionsarbejdet bliver udført med fornyet Kraft og med Fremgang i de Forenede Stater og i de Verdensegne, som ikke paa farlig Maade er berørte af Krigen. I hver af de amerikanske Missioner vindes der Tilhængere i stort Antal, og udmærkede Rapporter modtages fra Australien, Ny Zealand, Venskabsøerne, Samoa, Hawaii og andre Stillehavsøer. Og dette kan ogsaa siges om England, Irland, Kanada, Sverige, Danmark, Norge, Holland, Sweiz, Syd-Afrika og Japan. Endogsaa i de krigsførende Lande er Folk blevne interesserede i dette Evangelie-Værk, eftersom de af det nittende Aarhundredes Seer fremsatte Profetier vedrørende dette Værk bliver opfyldte.

Det evangeliske Oplysningsarbejde blandt Menneskene er bleven meget fremmet som Følge af Verdensudstillingerne paa Stillehavskysten. Hundred-Tusinder af Turister til og fra Vesten har besøgt Salt Lake City og lært noget sandt angaaende de ilde omtalte „Mormoner".

Underretnings-Bureauet har ved sine dygtige Assistenter meddelt disse Turister en Kundskab angaaende Herrens Sidste-Dages Værk, som ved dem bringes til alle Egne i dette Land, ja til „Jordens Ender". Folk, om staar højt, saa vel som lavere stillede i Samfundet, er blevne forbausede ved, hvad de selv har hørt og set her i Utah, der var frem-

stillet for dem som et Syndens og Uvidenhedens Pesthul; de har her fundet meget at beundre, som de endog ønsker maatte gjøre sig gjældende i deres Hjemegne. Dette virker som en stærkere Gjendrivelse af de Beskyldninger, der er fremsatte af „Anti-Mormon" Agitatorerne, Sandhedsfordrejere og Rænkesmede blandt Præster og Foredragsholdere, end hvad vore egne Forsvarere ude i Verden kunde sige eller skrive derimod. Nogle af Virkningerne heraf kan ses i rationelle og velskrevne Artikler om „Mormonisme" og „Mormonerne" i mange Dagblade og Magasiner.

Folk i Utah har haft Lejlighed til at aflægge Besøg paa Stillehavskysten ved nedsatte Billetpriser paa Banerne, og særdeles mange, deriblandt mange af Kirkens Embedsmænd, har benyttet Lejligheden og har glædet sig ved de rige Udstillinger af Verdens-Produkterne ved de store Udstillinger, og samtidig har de gjort et udmærket Indtryk paa andre Rejsende og paa Folk i Kalifornien, som de mødte. Ved Konventerne i San Francisco var mange Delegerede fra Utah tilstede, som blev modtagne med speciel Opmærksomhed.

Iblandt disse Sammenkomster kan nævnes Genealogernes, ved hvilken Genealogerne fra Utah deltog paa en meget virksom Maade; fremdeles den religionsfilosofiske Kongres, ved hvilken Dr. James E. Talmage gav en udmærket Fremstilling af Mormonismens filosofiske Grundlag. Talen blev publiceret i sin Helhed; fremdeles Festligholdelsen af Utah-Dagen den 24. Juli til Minde om Pionerernes Ankomst til Utah paa denne Dag i 1847. I Dagens Anledning var høje By- og Statsembedsmænd fra Utah og andre ledende Mænd fra vor Stat tilstede og holdt Taler. Denne store Sammenkomst blev holdt lige foran Utahbygningen paa Udstillings-Grundene, og den almindelige Enthusiasme forhøjedes ved den udmærkede Præsentation og Forbimarsch af Højskole-Kadetterne fra Salt Lake City, og ved den bemærkelsesværdige Tale af vor Præsident, der synlig gjorde et dybt Indtryk paa alle, som hørte den. Ogden Tabernakelkors Rejse til Udstillingerne var en anden stor Begivenhed, forbunden med Utahs Deltagelse i Kaliforniens omfattende Foretagende. De ypperlige Sangnumre, som Koret og Medlemmer enkeltvis gav, akkompagneret af den herligste Musik, vil aldrig blive glemt af de Skarer af paaskjønnende Tilhørere, der lyttede hertil i de forskjellige Byer, som Koret besøgte. Utah og Kalifornien er gjensidig blevne gavnede ved den nærmere Forbindelse mellem Staterne, som disse Sammenkomster af de to Staters Folk har medført.

Vort Tabernakelkor og Orgel i Salt Lake City har spillet en vigtig Rolle med Hensyn til at fjerne Fordomme hos Besøgende fra alle Dele af Verden og aabne deres Hjerter for Modtagelsen af Sandheden vedrørende vor Tro, vor Mission og Livskaldelse. Saaledes ogsaa med Hensyn til vore offentlige Bygninger, Foretagender og Industrier. Kirkens Universiteter og Akademier, sammen med Statens Undervisnings-Institutioner, er blevne betragtede med Undren og som Beviser paa, at Folket i Utah følger med Tiden og i nogle Henseender staar foran ældre Kommuner paa disse vigtige Omraader.

Hjemmeindustri- og Hjemmeprodukts-Bevægelsen, som fornylig er

gjenoptaget, henleder Opmærksomheden paa Utahs Arbejderes Kunst, Stil og Dygtighed, og viser Fordelene ved at gjøre Brug af vor egen Jords og vor egen Industris Frembringelser, i Stedet for at benytte indførte Varer og bortsende Penge, som vi behøver her hjemme. Disse Bestræbelser er ligesom et Ekko af tidligere givne Raad af fremragende Kirkeledere, men Henvendelsen lyder som et viist Raad og er betimelig og fordelagtig og burde tages til Følge i hele Staten.

Forbudet mod Salget af berusende Drikke i alle de Distrikter, hvor de Sidste-Dages Hellige er i Majoritet og stemmer derfor, har vist sig at være til stor Gavn for Offentligheden og afgiver Beviser paa, at „Mormonerne" staar som et godt og rent Borgersamfund. Og skjøndt Salt Lake City ikke har været i nøje Sammenslutning med denne Bevægelse, har dog By-Regulationerne, hævdede gjennem Politiet, medført, at Ordenen er bleven opretholdt og Lasten undertrykket, saa at Byen for Jagttagerne frembyder Synet af en ren, vel bestyret Kommune.

Kirkens Kontorbygning skrider frem mod Fuldførelse, og Husets fine Granitydre og noble Bygnings-Arrangementer vækker Tilskuernes Beundring. Opførelsen af de mange Ward-Kapeller (Forsamlingshuse), Stavs-, Mødehuse, Gymnasier, Foredragshuse, Udvidelser og Forandringer af andre Kirkebygninger, sammen med Opførelsen af et stort Tempel i Alberta, Kanada, betegner Fremskridtet med Hensyn til Zions Opbyggelse og Nødvendigheden af en trofast Jagttagelse af Tiendeloven. Vedligeholdelsen af Templer og Kirkeskoler; Udgifterne ved de mange Missionærers Hjemrejse; den Hjælp, der bliver ydet dem, som har lidt Tab ved Oversvømmelser eller ved andre Ødelæggelser; den Hjælp, der bliver ydet de Fattige, og mange andre Udgifter, bevirker et stadigt Forbrug af Kirkens Midler. Det forventes, at Templet, som vi agter at bygge i Laie, Hawaii, vil blive bygget hovedsagelig ved Midler, som bliver tilvejebragte der. Templet vil blive til stor Hjælp for de Hellige paa Øerne, som allerede fryder sig ved Tanken om Velsignelserne, der er i Vente. Ordinance-Arbejdet, som bliver udført i vore fire, færdigbyggede Templer, er af mærkværdigt Omfang og Rækkevidde. Disse Herren helligede Huse er i stadig Brug til Udførelsen af Ordinancer for Levende og Døde, og særlig Templet i Salt Lake City er meget stærkt besøgt; for at imødekomme de mange Hellige, som samles der fra alle Dele af Kirken, er de trofaste Tempelarbejdere villige til at forlænge, ja fordoble deres Tjenestetid.

Jærnbanerne, som løber gjennem denne Stat og forbinder den med omliggende Regioner, er af uberegnelig Værdi for Offentligheden, og paa særlig Vis for de Sidste-Dages Hellige. Det vilde blive næsten umuligt at forsende Produkter til fjærne Steder og at befordre Besøgende til Templerne og Forretnings- og Skole-Centrer, hvis vi ikke havde disse nødvendige Samkvemsmidler. Den Imødekommenhed, som Banebestyrelserne i al Almindelighed udviser overfor Publikum, og som ogsaa viser sig deri, at de beredvilligt har anlagt nye Sidebaner, der forbinder Setlementerne med Hovedlinierne, som rækker ud til fjærntliggende Punkter, gjør, at Banerne er af uberegnelig Værdi for Sta-

tens Befolkning; og Banernes Interesser bør passende tages i Betragtning af den lovgivende og udøvende Myndighed i Statsregjeringen saa vel som af Offentligheden i Almindelighed.

Udsigterne for Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige i denne Jul er overordentlig lyse og opmuntrende. Den vidunderlige Kirkeorganisation, som ved guddommelig Magt og Autoritet er oprettet, holdes i fuldstændig Orden og i stadig Virksomhed. Det er sjeldent, at nogle af Kirkens Embedsmænd handler troløst og viser sig uværdige til den Tillid, der er skjænket dem, eller er efterladende i Opfyldelsen af deres Pligter. Der er en almindelig hjertelig og velgjørende Redebonhed tilstede hos Kirkens Medlemmer til med villige Hænder ulønnet at udføre det Arbejde, der kræves af dem, en Redebonhed, der ikke kan findes i nogen anden Kirke eller i noget andet Samfund paa Jorden. I det hellige Præstedømmes Kvorumer og de kirkelige Biorganisationer eller Hjælpeorganisationer er der en Kappelyst og Standhaftighed tilstede, der fortjener den højeste Ros og de evige Belønninger, der er i Vente for de nidkjære, trofaste Brødre og Søstre, som virker i disse Organisationer. Gjennem hele Kirken gjør en Enigheds og Hengivenheds Aand og Troskraft sig gjældende. Lærernes Besøg hos Medlemmerne hjælper meget til at skabe denne lykkelige Følelse og til at stifte Forlig, hvor der hersker Uenighed i Familier eller mellem Naboer. Derfor er Nedsættelsen af Biskops- og Højraadsretter kun sjeldent nødvendig; og det er ligeledes kun sjeldent, at Kirkens Medlemmer fører civile Processer. Paa mange Steder sker dette saa godt som aldrig. Paabegyndelsen af Hjemmemøderne har været en Hjælp i denne Retning. Det har vist sig meget formaalstjenligt, at de enkelte Familier samles en Gang om Ugen, eller i det mindste en Gang om Maaneden, til fælles religiøs Opbyggelse og Opmuntring, og denne Fremgangsmaade fortjener i høj Grad at efterfølges.

Udspredelsen af kirkelig Literatur og Udgivelsen af Nyhedsblade og Magasiner, som indeholder saavel kirkelige som almindelige Nyheder og belærende Artikler for Gamle og Unge, bidrager mere og mere til Forkyndelsen af Frelserens Evangelium, han, hvis Fødselsdag vi snart skal højtideligholde. Et Værk af denne Karakter der fortjener Opmærksomhed, er for nylig udgaaet fra »Deseret News« Bogtrykkeri, betitlet: „Jesus Kristus"; det er skrevet af Ældste James E. Talmage af de tolv Apostles Kvorum, og det kan passende udbredes i Julen; eftersom Bogen er publiceret med kirkelig Autorisation, fortjener den at blive gjennemlæst af Kirkens Medlemmer og Lærere. Den adskiller sig fra alle andre Bøger vedrørende vor Frelsers Liv, baade med Hensyn til Indhold, Omfang og Nøjagtighed og kan betragtets som en Rettesnor angaaende historiske og religiøse Oplysninger.

Den sidste Udgave af „Kirkens Historie", publiceret fra Historieskriverens Kontor, har naaet det sjette Bind og udgjør en værdifuld Samling for ethvert Bibliotek, saa vel offentligt som privat. Værket bliver solgt til nedsatte Priser fra »Deseret News« Boghandel, saa at

de forskjellige Foreninger og Kirkens Medlemmer kan komme i Besiddelse af det.

„Mormonkirkens Historie" af Ældste B. H. Roberts, en af de første syv Præsidenter over de Halvfjerds, der er publiceret i »The Americana«, er nu komplet. Denne Bog vil ogsaa udgjøre 6 store Bind, indbunden i Bogform, og indeholder historiske Enkeltheder og Datoangivelser, som er samlede og fremsatte paa en slaaende og indtryksfuld Maade. Bogen er let forstaaelig og meget værdifuld som Haandbog.

De kirkelige Fremskridt, som har fundet Sted paa alle Omraader, betragter vi med Tilfredshed, og de giver os i høj Grad Grund til Glæde i denne Juletid. Trods den „Umenneskelighed", som Menneskene udviser overfor hverandre, og som saa frygteligt har tilkjendegivet sig i den rædselsfulde Strid, der nu herskr mellem flere Nationer, maa vi dog ikke forglemme alt det meget, som for nærværende giver os Aarsag til Glæde og til at være taknemlige og mellem de skrækindgydende Krigsskyer at skue den klare Himmel og den sikre og visse Opfyldelse af Forjættelserne angaaende den varige Fred, der vil blive skjænket Jorden ved Kristus, vor Konges, Tilkommelse.

Striden mellem Nationerne er et af Tegnene paa hans Komme. Jordskjælv, Misvæxt, Pest, Storme, vulkanske Udbrud, der foraarsager Frygt hos Menneskene, Ødelæggelser fra Luften og Havet, paa Land og Sø, Opfindelsen af særegne, djævelske Maader at slagte Menneskene paa, Røveri og andet frygteligt, alle disse Ting er Tegn paa den tilstundende store Begivenhed, og klare Beviser paa, at „Enden" er nær forhaanden — i Forbindelse med Opfyldelsen i vore Dage af Kristi Forudsigelse videre, naar han siger: „Og dette Riges Evangelium skal prædikes i den hele Verden til et Vidnesbyrd for alle Folkeslagene; og da skal Enden komme." (Mat. 24, 14.)

Det er de Sidste-Dages Helliges Kaldelse, Pligt og Forretning at udføre den Missionsgjerning, der er givet dem af Kristus ved Aabenbaring i disse sidste Dage. Der skulde ikke være nogen Formindskelse af Anstrengelser, eller Unddragelse af at bringe Ofre, eller Venten, paa Grund af Vanskeligheder, som kommer i vor Vej. Denne Juletid paaminder os om Kristi Befalinger. Samtidig er det, som der tilhviskes os fra Englenes Regioner, at Evangelieværket maa udføres i den Aand, som var udtrykt i Ordene: „Ære være Gud i det højeste, og Fred paa Jorden, i Mennesker Velbehag!" Med denne Følelse mest fremtrædende i vore Hjerter sender vi en Julehilsen til vore Brødre og Søstre allevegne, og ønsker alle Mennesker Godt i den vide, vide Verden, med sikkert Haab, Forventning og Forvisning om, at Retten vil triumfere over uretfærdig Magtudøvelse; Sandheden vil overvinde det falske; Lys vil adsprede Mørket, og han, hvis Rettighed det er at regjere, vil komme i Herlighed og Styrke som den mægtige Gud, den evige Frelser og Fredsfyrsten.

Joseph F. Smith,
Anthon H. Lund,
Charles W. Penrose,
Kirkens øverste Præsidentskab.

„Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige".

Et Vidnesbyrd af Præsident Charles W. Penrose.

I en Aabenbaring, som gjennem Profeten Joseph Smith blev given til Kirken i 1838, siger Frelseren, at hans gjenoprettede Kirkes Navn skulde være: „Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige". I andre Aabenbaringer er det os meddelt, at Kirken ikke, som i forrige Dage, skulde blive udryddet af Jorden, men at den skulde triumfere over Verden. Der har derfor aldrig været og vil aldrig blive en Reorganisation eller Gjenorganisation af Kirken; thi Kirken vil aldrig blive desorganiseret. Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige, som blev organiseret den 6. April 1830, har siden den Tid existeret uden Ophør og har overvundet enhver Hindring, der har stillet sig i Vejen for dens Bestaaen; i Dag staar Kirken organiseret efter det fuldkomne Mønster, som Gud aabenbarede, da den i Begyndelsen organiseredes.

Kirken blev organiseret den 6. April 1830; men „Kirketræet" udviklede sig ikke paa een Dag; det voxede, som alt Guds Værk. Efterhaanden som Kirken udviklede sig, blev dens enkeltvise Organisation fuldstændig; selve Kirken har, som sagt, aldrig været desorganiseret og behøvede ikke paa noget Tidspunkt at blive „reorganiseret". Det hundrede og syvende Stykke i Pagtens Bog beskriver Præstedømmets fulde Orden indtil den Dag, Aabenbaringen blev givet. Læs Stykket, Ældster i Israel! Læs det, Højpræster og Halvsjerds, Præster, Lærere, Diakoner og Medlemmer, og bliv bekjendt med Kirkens Orden! Indholdet af dette Stykke viser, at „tre præsiderende Højpræster, som er valgte af Samfundet, bestemte og ordinerede til dette Embede og opholdte ved Kirkens Tillid, Tro og Bøn", præsiderer over Kirken. De staar som Førsteledere i Kirken. Efter dem kommer de tolv Apostle, der besidder den samme Autoritet, hvis det første Præsidentskab skulde blive desorganiseret eller opløst paa Grund af Præsidentens Død eller af anden Grund. Da Profeten Joseph Smith døde, medførte dette ikke Kirkens Desorganisation. „Det første Præsidentskab" existerede ikke mere, men de tolv Apostles Kvorum indtog Præsidentskabsstillingen og overtog Ledelsen af alle Kirkens Affærer, som anordnet i Aabenbaringen vedrørende dette Spørgsmaal, og saa snart Omstændighederne tillode det, blev tre præsiderende Højpræster af dem og fra deres Midte kaldte til at indtage Stillingen som Kirkens første Præsidentskab, hvorefter andre Mænd i deres Sted ordineredes til Apostelskabet. Og saaledes vil, eftersom Forholdene gjør det nødvendigt, alt blive ordnet, uden at selve Kirken bliver gjenorganiseret. Herren har bestemt denne Orden, for at Kirken kan vedblive at existere paa Jorden, og det vil ikke blive tilladt, at Kirken, som i tidligere Dage, bliver opløst ved de onde Magters Virksomhed. Herren har bestemt, at Kirken, som er gjenoprettet paa Jorden, ikke skal overvindes.

Tirsdag den 15. Februar 1916.

„Stjernen" og andre af Kirkens Skrifter.

Ved „Stjernen" mener vi „Skandinaviens Stjerne", som nu i over 64 Aar er kommen til Kirkens Medlemmer samt mange Venner, som efter at have læst den er blevne overbeviste om Evangeliets frelsende Plan og derefter har forenet sig med Jesu Kristi sande Kirke. „Stjernen" er fremdeles Kirkens ledende Organ i den skandinaviske Mission, og den burde fremfor noget andet Blad læses af ethvert af Kirkens Medlemmer. Det maa beklages, at dette vistnok i mange Tilfælde ikke sker, hvorfor vi tillader os at henstille til Brødrene, som bærer Præstedømmet, og som er beskikkede til Lærere i Menigheden, samt til Søstrene i de kvindelige Hjælpeforeninger, og alle Ungdomsforeninger i hele Missionen, at de paatager sig at virke for Udbredelsen af „Skandinaviens Stjerne" saavel blandt Kirkens Medlemmer som blandt dem af vore Venner, der endnu er ubekjendte med Kirkens Lærdomme. Da vi tror, at Abonnenternes Antal derved kan forøges betydeligt, vil det ej alene blive til personlig Lykke og Velsignelse for de enkelte Medlemmer i Menigheden, men det vil samtidig støtte Udgivelsen, der kræver megen Tid og mange Midler. Da det for kort Tid siden kom til vor Kundskab, at der er Steder i Missionen, hvor der saa godt som ingen regelmæssige Abonnenter findes paa „Stjernen", men at man kun nu og da kjøber den, naar den udkommer, fattede vi den Tanke, at Søskende kun lidet værdsætter „Stjernen"s Indhold og det store Arbejde, der staar i Forbindelse med dens Udgivelse. I denne Tid, da Missionærernes Antal er saa lille i denne Mission, bør „Stjernen" særligt ejes og læses af alle Kirkens Medlemmer. I Grene og Forsamlinger, hvor der ingen Missionærer findes, kan visse Stykker blive oplæste til stor Fordel for Medlemmerne, da vi stedse søger at lade dens Indhold være et saadant, der kan trøste, oplyse og styrke enhver i Troen paa den frelsende Plan.

Ved at samle de 24 Numre, som udgjør en Aargang, og lade dem indbinde, vil man have en af de mest værdifulde og interessante Bøger, som man kan ønske at læse.

Vi ønsker samtidig at henlede Konferencepræsidenternes og andre ledende Ældsters samt Søskendes Opmærksomhed paa et lille Skrift af samme Størrelse som „Skandinaviens Stjerne", nemlig „Mormonismens filosofiske Grundlag", et Foredrag, holdt i San Francisko ved den der afholdte religionsfilosofiske Verdenskongres af Dr. James E. Talmage, en af de tolv Apostle i Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige; det er nu udkommet og anbefales til Udbredelse iblandt Folket. Skriftet, der kortfattet giver en meget tydelig og interessant Fremstilling af „Mormonismen", bør ethvert af Kirkens Medlemmer selv eje, samt sende

et Exemplar til hvert fraværende Medlem i sin egen Familie og til Slægtninge og Venner, som ved at gjennemlæse og overveje det vil erholde en grundig Forklaring om „Mormonismens" Grundprincipper. Jesus sagde til Jøderne: „I ransager Skrifterne, fordi I mener i dem at have et evigt Liv, og disse er det, som vidner om mig."

Som Sidste-Dages Hellige tror vi fuldtud paa Frelserens Ord, og vi vil derfor forstaa, af hvor stor Vigtighed det er for os at „ransage" Skrifterne, med andre Ord, at studere Evangeliets skrevne Ord grundigt. Jeg vil derfor opmuntre Søgende til flittigt at undersøge den hellige Skrift, thi den vidner om Oprettelsen i disse Verdens sidste Tider af det store Værk, som Profeten Daniel sagde „skal bestaa evindelig". Som en paalidelig Hjælper og Vejviser anbefaler vi derfor „Skandinaviens Stjerne" og andre af vor Kirkes Skrifter, baade til Kirkens Medlemmer og til alle sandhedssøgende Mennesker. Hans J. Christiansen.

En Nytaarshilsen

fra Præsident Joseph F. Smith i »Improvement Era«*).

Jeg ønsker alle vore Læsere et glædeligt Nytaar, og at de maa gjøre Fremgang, baade i aandelige og timelige Ting. Og som jeg ønsker dette for Eder, kjære Læsere, ønsker jeg ogsaa de præsiderende Brødre i Præstedømmet alle disse Velsignelser, de unge Mænds Foreninger, Kirkeskolerne, Hjælpeforeningerne og Biforeningerne, Missionærerne og de Hellige allevegne.

Det er meget tilfredsstillende at vide, at Herrens Værk gjør Fremgang, ikke alene her hjemme, men ogsaa i de forskjellige Missionsdistrikter. De Hellige her har været rigt velsignede i alle deres Bestræbelser. Jorden har ydet i rig Grad til deres timelige Fornødenheder, og det er godt at vide, at medens de Hellige har modtaget Livets timelige Gaver, har de dog ikke forglemt deres Forpligtelser overfor Herren. De betragter Evangeliets Principper og Fordringer som det mest dyrebare for dem i Verden. Disse Principper leder til sande Opofrelser for vore Medmennesker og til at adlyde den Befaling, at vi skal elske den ene som den anden. Zions Ungdom har i deres Studier og Virksomhed gjennem deres Kvorumer og Organisationer holdt højest i deres Tanker Budskabet om Liv og Frelse. Deres Lærere benytter enhver Lejlighed til at indprente den Sandhed paa deres Sind, at timelige Velsignelser og Erhvervelsen af timelige Ting kun skal være Midler til at gjøre aandelige Fremskridt; hvis de timelige Ting, vi erhverver os, benyttes paa anden Maade, bliver vi derved Trin for Trin ledt nedad til Død og Ødelæggelse.

---

*) »Improvement Era« (betyder „Fremskridtets Tidsalder") er Kirkens udmærkede Maanedsskrift, som bliver publiceret for Præstedøms-Kvorumerne, de unge Mænds gjensidige Uddannelses-Foreninger og Kirkeskolerne. Præsident Smith og Ældste Edw. H. Andersen, hvilken sidste i 1890—92 var Præsident over den skandinaviske Mission, er Redaktører af Maanedsskriftet. Flere af Skriftets ypperlige Artikler har i Aarenes Løb været oversatte for „Skandinaviens Stjerne".

Vore Lærere maa indprente disse almindelige Sandheder paa de unges Sind. Deres Undervisning skulde være ligefrem og praktisk. Dette gjælder for vore Skoler, vore Præstedøms-Klasser og alle Bi-Organisationerne, og for Lærerne i vore Kirkesogne. Det er til større Nytte og der er mere Velsignelse forbunden med at bringe unge og ældre til at forstaa nogle faa af de fundamentale Principper af Jesu Kristi, vor Frelsers Evangelium, som er aabenbarede til os gjennem Profeten Joseph Smith, end alle de Forstands-Systemer, eller filosofiske Systemer, der læres i Verden, og som Evangeliets Aand ikke er forenet med. Jeg tænker somme Tider, at vi i vor Fremgangsmaade som Lærere elsker for meget at benytte til Enkeltheder systematiserede Forskrifter, og Tankeudviklinger, byggede efter Former og Regler, saa at vi forglemmer de store Hovedkilder, hvorfra vi hente Kundskaber, den Helligaand og den Aand, som medfølger Evangeliet. Dette skulde naturligvis ikke være saaledes.

Maaden, hvorpaa vi underviser, skulde være ligefrem, saaledes f. Ex.:

Vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus, lever og besvarer vore Bønner. De aabenbarede sig personlig til Joseph Smith, hvorfor vi veed, at de er som Mennesker i Form og Skikkelse. Ved Hjælp af Jesu vor Herres Aabenbaringer til Joseph Smith er Kristi sande Kirke organiseret paa Jorden med et autoriseret Præstedømme til at administrere Kirkens Ordinancer og modtage Aabenbaring frembeles, for at Kirken kan vedblive at existere paa Jorden og bestandig existere i Verden. Menneskene bliver der kaldt paa gjennem disse autoriserede Mænd til at øve Tro paa Gud, omvende sig fra deres Synder, saa at de kan blive døbte af dem, som har Autoritet dertil, lade Ældsterne lægge deres Hænder paa dem, saa at de kan modtage den Helligaand som et Lys paa deres Sti og en Vejleder for dem gjennem Livet. Saaledes bliver de ved at rette sig efter Herrens Villie som Exempler for Verden paa et helligt Liv, og lader deres „Lys saa skinne for Menneskene, at de maa se deres gode Gjerninger, og ære deres Fader, som er i Himlen".

Gid de Sidste-Dages Hellige, som holder Autoritet og Fuldmagt fra vor Herre, Jesus Kristus, til at raabe Omvendelse til Nationerne, og til at udføre Evangeliets Ordinancer med Autoritet, maa forstaa, at de bærer et frygteligt Ansvar; og maa de blive fundne rede til at forkynde Saliggjørelses-Budskabet i Ord og Handling, hjemme og borte fra Hjemmet, til enhver Nation, Slægt, Tungemaal og Folk.

Idet vi er lykkelige og taknemmelige for, at vort Land er fri fra Krigens Rædsler, beder vi, at Folket i vor Nation med Nationens Embedsmænd, som er Folkets Tjenere, maa blive inspirerede til at lede og varetage Landets Affærer paa en saadan Maade, at vi vedvarende kan have Fred og gjøre Fremgang. Gid den Splid og Strid, der nu sønderriver Nationerne, maa ende med, at Menneskene kommer til en bedre Forstaaelse af det nye Liv, som vil gjøre sig gjældende i Fremtiden, og som vil blive ledet frem af den aandelige Indflydelse, der er

forbunden med Jesu Kristi Evangelium, idet Menneskene adlyder Guds Love og Befalinger. Dette er den eneste Maade, paa hvilken vi kan opnaa Lykke og finde Fred i denne Verden og erholde evigt Liv i den tilkommende.

Gid enhver af os maa leve paa den værdige Maade i det nye Aar, at vi personlig ikke skal komme tilkort, men, naar Kaldet kommer, kan svare: „Herre, her er jeg." Joseph F. Smith.

Uddrag af et Brev.

Vi har faaet Tilladelse til at gjøre nedenstaaende Uddrag af et Brev, som en Herre i Danmark har skrevet til en Familie i Ephraim, Utah. Det vil formentlig have Interesse for „Stjernen"s Læsere, navnlig for dem, som endnu ikke kjender de sociale Tilstande i Utah og de høje Livsidealer, som de Sidste-Dages Hellige søger at leve i Harmoni med.

Kjære Hald og Ane Marie!

„Ja, nu er jeg altsaa kommen hjem til Danmark. I skal have saa mange, mange Tak for jeres Elskværdighed imod mig, medens jeg var derovre i Ephraim. Jeg skal ikke glemme jeres Godhed imod mig. Jeg fik ligeledes det allergunstigste Indtryk af Mormonerne, og jeg tøver aldrig med at sige min Mening, naar nogen angriber Mormonerne. Om jeg maa blive ved at leve og være rask, da vil jeg, som jeg ogsaa fortalte eder, endnu en Gang gjøre en Tur til Amerika, og jeg vil da ikke forsømme at besøge det skjønne Utah. Naar nogen spørger mig om, hvad jeg fandt bedst og skjønnest, da nævner jeg altid Utah og Salt Lake City som noget af det skjønneste, jeg nogensinde har set. Og det er min oprige Mening. Da jeg rejste gjennem Salt Lake City nu paa Rejsen hjem, var jeg inde i Tabernaklet at høre det store Orgel, og det Indtryk af Skjønhed og guddommelig Højhed, som jeg derved modtog, vil være indprentet i min Sjæl, til jeg dør. — Det var ganske vidunderlig ophøjede Følelser, der gjennemstrømmede mig under denne skjønne Musik."

Er Stjernerne beboede?

Dette Spørgsmaal maa i al Almindelighed besvares med et bestemt ja! Vi veed dette som Følge af, at det er aabenbaret til os fra Gud, i Forbindelse med Evangeliets Lærdomme. Ad videnskabelig Vej kan vi ikke saa let bevise, som to og to er fire, at Solen og de selvlysende Fixstjerner er beboede; heller ikke, at Planeterne i vort Solsystem er beboede, og endnu mindre, at Planeterne i andre Solsystemer er det. At de Væsener, som mulig bo paa Kloder som vor Sol, maa være af en

højere Orden end Mennesket — f. Ex. herliggjorte, opstandne Væsener — turde være indlysende. Men med Hensyn til Planeterne, der er mørke Kloder ligesom vor Jord og modtager deres Lys fra en eller anden Sol, ligger det nær at antage, at de er beboede af Mennesker, der staar paa et lignende Trin som Jordens Befolkning; thi for mange af disse Kloders Vedkommende kan det videnskabeligt bevises, at deres Existens- og Naturforhold er meget lig Jordens, og det ligger da nær at antage, at der ogsaa maa være Plante- og Dyreliv paa disse Kloder, og at de er beboede af menneskelige Væsener. Det er vel nærmest gjennem den saakaldte Spektralanalyse, at man er kommen til videnskabelige Resultater med Hensyn til de forskjellige Kloders Stof- og Naturforhold.

Jordens Biplanet, Maanen, hvis Middelafstand fra Jorden kun er 51,500 Mil, betragtes af de fleste Videnskabsmænd, tilsyneladende velbegrundet, som en død Klode uden Atmosfære og Hav. Hvis Teorien holder Stik, at der ingen Luft eller Vand findes paa Maanen, kan der intet Liv i jordisk Betydning existere paa den; men der er næppe nogen Tvivl om, at Maanen, der som Jordens Biplanet tro kredser omkring Jorden og følger denne paa sin Bane omkring Solen, ogsaa i Hensseende til Menneskelivet har en vis guddommelig Bestemmelse at opfylde, som vi ikke kjender, da intet, saa vidt vides, er aabenbaret til os desangaaende. Maanens Tiltrækningskraft og Indvirkning paa Havmasserne, der omgiver Jorden, er et Spørgsmaal for sig selv, som det ligger udenfor min Opgave at komme ind paa i nærværende Artikel.

Det vilde røbe en meget indskrænket Tankegang at tro, at vor lille Planet er den eneste Klode, som er beboet, og en saadan Anskuelse vilde nærmest kunne betegnes som slet ingen „Anskuelse". Det er imidlertid meget sandsynligt, at mange af Kloderne i visse Udviklingsstadier er ubefolkede, ligesom det i Skriften læres, at Herren ingen Mennesker satte paa Jorden førend den „sjette Dag" af Jordudviklingens Skabelsesafsnit.

Ved at overveje disse forskjellige Ting forekommer det mig at være indlysende, at Stjernerne med logisk Nødvendighed maa være beboede.

Vi Sidste-Dages Hellige tror at kjende endnu mere positivt end Videnskaben, at Universets forskjellige Klodegrupper, som vi under eet Navn kalder „Stjernerne", er beboede; og vi siger med Bestemthed, at de er det; thi Verdens Frelser, Jesus Kristus, har ved Aabenbaring tilkjendegivet dette for os; men Enkelthederne er endnu ikke aabenbarede til Kirken. Imidlertid, hvad Kristus har aabenbaret til de sidste Tiders store Profet, Joseph Smith, vedrørende det foreliggende Spørgsmaal, burde alle kundskabssøgende Mennesker paa den ganske Jord gjøre sig bekjendt med. Vor Frelsers Udtalelser til Profeten Joseph Smith burde anspore alle Astronomer og Filosofer til nøjere at overveje enhver videnskabelig Kjendsgjerning, der taler for, at Himmellegemerne, Stjernerne, er beboede, og komme til en dybere Forstaaelse af, at det er en absolut Kjendsgjerning, at de er det.

Førend jeg citerer nogle Skriftsteder, som indeholder Frelserens aabenbarede Ord vedrørende det foreliggende Spørgsmaal, vil jeg gjøre

opmærksom paa, at vor himmelske Fader selv og hans Søn, vor Frelser, bor i det Høje paa en herliggjort Klode. Oldtidsprofeterne antyder dette i deres efterladte Skrifter. Stefanus, som led Martyrdøden i Apostlenes Tid, bevidnede, at han saa Himmelen aaben og Guds Søn sidde ved Faderens højre Haand. Paa mange Steder i Bibelen bekræftes det, at den almægtige Gud, hans Søn Jesus Kristus, de gode Aander, Englene og de forløste Mennesker bor hos Gud i Herlighedsboliger, hvis vidunderlige Skjønhed og Fuldkommenhed Profeterne fattedes Ord til at betegne; men jeg kan ikke i denne Artikel komme ind paa en udførligere Omtale deraf, men vil kun henlede Opmærksomheden herpaa, idet jeg fremsætter nogle Punkter til Belysning af det foreliggende Emne.

Profeten Joseph Smith modtog, som nævnt, mange Oplysninger fra Jesus Kristus med Hensyn til de forskjellige „Riger" i Universet, hvilke „Riger" naturligvis er oprettede paa Kloder, hvis Stofnatur og Herlighed er forskjellig. Vi er underrettede om, at der er „celestiale" Kloder, hvis Herlighed er lig Solens paa Firmamentet, og at der er „terrestriale" Kloder, hvis Herlighed Maanen er et Symbol paa (Jorden tilhører efter Herrens aabenbarede Ord i sin nuværende Formation og Tilstand de „terrestriale" Kloders Tal). Fremdeles, at der er „telestiale" Kloder af endnu mindre Lysstyrke og Kraft, ligesom Stjernernes Lys er svagere end Maanens.

Foruden de mange Aabenbaringer, som Herrens udvalgte Tjener, Profeten Joseph Smith, modtog fra Jesus Kristus med Hensyn til disse forskjellige Kloder og Riger, findes der, som før henvist til, ikke faa Antydninger desangaaende i Bibelen. Vi læser saaledes i Skriften, at „de Retfærdige skal skinne som Solen i Gud Faders Rige", thi de skal blive delagtige i den Herlighedsfylde, som han var delagtig i hos Faderen, før Jorden var dannet. (Læs Kristi ypperstepræstelige Bøn i Joh. Ev. 17. Kap.)

Apostelen Paulus hentyder indirekte til de tre Hovedgrupper af Kloder eller „Herlighedsriger", idet han i første Korinthierbrev, 15. Kap. 40—42. Vers, taler om de Dødes Opstandelse og siger:

„Og der er himmelske Legemer og jordiske Legemer; men een er de himmelskes, en anden de jordiskes Herlighed. Een er Solens Glands, og en anden Maanens Glands, og en anden Stjernernes Glands."

Herren aabenbarede i sin Naade i store Træk til Joseph Smith, hvilke forskjellige Riger der var beredte for hans Børn, og hvilke Klasser af Mennesker der vilde komme til at bo i disse Riger; men han har ikke aabenbaret Enkelthederne vedrørende disse Riger til Menneskene paa Jorden. Vi vil anføre enkelte af de vigtigste Aabenbaringer, som dels oplyser os om, at de forskjellige Kloder i Himmelrummet er beboede af personlige Væsener, og dels oplyser os om Principper, der staar i Forbindelse dermed.

Vi citerer fra Pagtens Bog, 88. Kapitel:

„Thi efter at den (Jorden) har opfyldt Maalet for sin Skabelse, skal den vorde kronet med Herlighed" o. s. v. (19. V.)

„Og de, der ikke er helliggjørte ved den Lov, som jeg har givet Eder, nemlig Kristi Lov, skulle arve et andet Rige, nemlig et terrestrialt eller et celestialt Rige." (21. V.)

„Og der er mange Riger; thi der er intet Rum, i hvilket der ikke er noget Rige." (37. V.)

„Derfor vil jeg ligne alle disse Riger og deres Indvaanere ved denne Lignelse" o. s. v. (61. V.)

„Thi vi saa ham hos Guds højre Haand, og vi hørte Røsten vidne, at han er Faderens Enbaarne, at ved ham og formedelst ham og af ham ere Verdenerne blevne til og skabte, og deres Indvaanere ere avlede som Sønner og Døtre af Gud." (23. og 24. V.)

I „Abrahams Bog", der er en historisk Beretning af Abraham selv (Bogen er en af Bøgerne i „Den kostelige Perle"), findes ogsaa nogle Skriftsteder, som kaster Lys over Spørgsmaalet, om Stjernerne er beboede. Skjøndt „Abrahams Bog" kun udgjør fem almindelige Kapitler, giver den dog mange forskjellige værdifulde historiske og evangeliske Oplysninger.

I Henhold til Herrens aabenbarede Ord skal vor Jord atter modtage sin paradiske Herlighed, naar Guds Søn kommer til Jorden igjen for at oprette sin tusindaarige Fredsregjering (o salige Stund!); og sluttelig skal Jorden, der opfylder en celestial Lydigheds-Lov, blive herliggjort og straale med celestialt Lys.

Vor Frelser har forjættet sine Hellige, at de skal arve Jorden. Han sagde: „Salige ere de Sagtmodige; thi de skulle arve Jorden." Paa en kommende Dag vil han sige til sine trofaste og lydige Efterfølgere: „Kommer hid til mig, I min Faders Velsignede; arver det Rige, som Eder er beredt, før Verdens Grundvold blev lagt!" Hvor himmelsk lykkelig vil vi ikke føle os paa denne kommende Dag, hvis vi da er iblandt dem, som hører disse livsalige Ord.

Med Hensyn til alle slige Spørgsmaal som det foreliggende vil det mere og mere komme til at gaa op for Menneskene, at de ikke kan besvares, undtagen sand Religion og sand Videnskab gaar Haand i Haand, men da kan vi ogsaa opnaa de skjønneste Resultater. Herren vil ganske naturlig ikke aabenbare Ting for os, som vi selv kan finde ud af ad videnskabelig Vej; thi han ønsker, at vi skal komme i Besiddelse af Kundskaber ved Hjerneanstrengelse; da først vil vi værdsætte samme. Men Herren har lovet, at han vil aabenbare Guds Riges Dybheder for sine lydige og kjære Børn paa Jorden; og de Hellige vil tilsidst komme til Kundskab om ethvert videnskabeligt og religiøst Princip, hvis Anvendelse kan ophøje dem over Skabningen og gjøre dem mere og mere lig deres himmelske Fader. Og alle vi, som har sluttet Pagt med Gud og har vor Fortrøstning til ham, vil efterhaanden komme i Besiddelse af stor Kundskab angaaende de Ting, som endnu ikke er aabenbarede for os, og vi vil skride fremad mod Fuldkommenhedens Maal, som vor Frelser har sat os: at blive vise til Salighed og blive „fuldkomne, lig Gud, vor himmelske Fader er fuldkommen".

Hvorvel Spørgsmaalet med Hensyn til Stjernerne er et Spørgsmaal, som vi ikke kan sige meget om og nærmest kun kan besvare i al Almindelighed, haaber jeg dog, at disse Linier vil være tilstrækkelig oplysende til at gjøre nogen Gavn. Niels F. Green.

Daaben er et symbolsk Tegn, anordnet af Gud.

Gud har anordnet visse Ting, som ikke kan forandres, f. Ex.: han satte Solen, Maanen og Stjernerne i Himmelrummet, gav dem visse Love og anordnede visse Grændser for deres Kraftudfoldelse og Kredsløb, som de ikke kan overstride, undtagen han anordner det. De bevæger sig alle i fuldkommen Harmoni i deres Sfære og Stillinger og er som Lys, Undere og symbolske Tegn for os. Gud har sat mange Ting i Himmelen som et Tegn for os, og mange Ting paa Jorden, f. Ex.: Skovens Eg, Træernes Frugter, Markens Planter, som Alt vidner om, at der har været plantet Sæd, hvor disse Planterigets Vaxter fremkommer; thi det er en Bestemmelse og Anordning af Herren, at paa ethvert Træ, enhver Plante og enhver Urt, som bærer Sæd, skal Frugten være efter sit Slags og kan ikke komme frem efter en anden Lov eller et andet Princip. Paa samme Maade siger jeg, at Daaben er et Tegn, der er anordnet af Gud, et Tegn, som den, der tror paa Kristus, maa tage paa sig selv for at indgaa i Guds Rige; „thi uden Nogen bliver født paany af Vand og Aand, kan han ikke indgaa i Guds Rige", som Frelseren sagde. Daaben er et Tegn, som Gud ved Befaling har anordnet maa antages og modtages af Menneskene, for at de kan indgaa i hans Rige. De, som søger at indgaa i Riget paa nogen anden Maade end nøjagtig den Maade, Kristus har foreskrevet, vil søge omsonst; thi Gud vil ikke modtage saadanne; ikke heller vil Englene godkjende deres Handlinger, thi saadanne har ikke adlydt Ordinancerne eller antaget de Tegn, som Gud anordnede til Menneskenes Frelse og for at forberede dem til og give dem Rettighed til celestial Herlighed; og Gud har anordnet, at Alle, som ikke vil adlyde hans Røst, skal rammes af Helvedes Fordømmelse. Hvad er Helvedes Fordømmelse? At gaa bort med dem, som ikke har adlydt hans Befalinger.

Daaben er et Tegn til Gud, til Engle og til Himlen, at vi gjør Guds Villie; og der er ikke nogen anden Maade under Himmelen, som Herren har tilladt, at Menneskene kan komme til ham paa for at blive frelst og indgaa i Guds Rige, end ved Tro paa Kristus, Omvendelse og Daab til Syndernes Forladelse — en hvilken som helst anden Fremgangsmaade er omsonst —, og naar vi kommer frem for Gud paa denne Maade, da har vi Løfte om at modtage den Helligaands Gave. Profeten Joseph Smith.

Dødsfald.

Ældste Wilhelm F. Jensen døde den 1. December 1915 efter lang Tids haarde Lidelser i sit Hjem i Newton, Utah.

Br. Jensen blev født i Kjøbenhavn den 19. November 1852, hvor han, da hans Forældre var Medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige, som ganske ung blev indlemmet i Kirken.

Førend Broder Jensen emigrerede til Utah, virkede han en Tid som Missionær i Nordvestsjællands Gren samt paa Lolland og Falster. I Koldernæs paa Lolland blev han tilligemed tre andre Brødre en Søndag Eftermiddag den 23. Februar 1873 overfaldet af en Pøbelhob, som mishandlede dem paa en meget barbarisk Maade.

Br. J. emigrerede til Utah i Aaret 1874 og bosatte sig en Tid efter i Newton, hvor han indgik Ægteskab med Emilie Petersen, som nu tilligemed sine Børn sørger over det midlertidige Tab af en elsket Mand og Fader.

Af sine Medborgere var han i Tidens Løb anbetroet flere kirkelige og kommunale Tillidshverv.

— Leif Gartman døde den 28. December paa De Sidste-Dages Helliges Hospital i Salt Lake City efter nogle faa Dages Sygeleje efterat have undergaaet en Operation for Blindtarmsbetændelse. Han var født 7. Juni 1898 i Christiania, Norge, og kom til Zion i Maj Maaned 1912.

Alle, som var bekjendte med Leif, elskede ham. Han var tro og ærlig i alt og var i Besiddelse af et stort Vidnesbyrd om Herrens Evangelium.

— Biskop August Valentine døde den 11. Januar i Salt Lake City af Lungebetændelse. Han blev født paa Bornholm, Danmark, den 27. August 1837 og var en af de første, som annammede Evangeliet i Danmark. Han kom til Utah i 1853 i John Forsgrens Selskab og nedsatte sig i Brigham City, som han hjalp til at grundlægge og opbygge. For lidt over et Aar siden flyttede han til Salt Lake City med sin Familie for at udføre Tempelarbejde.

I 1883—85 udførte han en Mission til Danmark og blev derefter Biskop i Brigham Citys 2. Ward, hvilken Stilling han indtog i over 12 Aar. Han var to Gange gift og havde 16 Børn, hvoraf 11 overlever ham. Begravelsen fandt Sted fra 2. Wards Forsamlingshus i Brigham City den 14. Januar under meget stor Deltagelse.

Indhold:

„Tidender til Trøst og Glæde" ... 49
„Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige" ... 55
Redaktionelt:
„Stjernen" og andre af Kirkens Skrifter ... 56
En Nytaarshilsen ... 57
Uddrag af et Brev ... 59
Er Stjernerne beboede? ... 59
Daaben er et symbolsk Tegn, anordnet af Gud ... 63
Dødsfald ... 64

Udgivet og forlagt af H. J. Christiansen, Korsgade 11, Kjøbenhavn N.
Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen.)